

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206462
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5812206462.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcov: 1/ N. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. W., I. XXX/XX a 2/ Y. H. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. W., I. XXX/XX, obaja zastúpení splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Lucia Krausová, advokátka, Námestovo, Bernoláková 403/50, proti žalovaným: 1/ Mesto Námestovo, Mestský úrad, Cyrila a Metoda 329/6, Námestovo, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Jozef Polák, advokát, Dolný Kubín, Radlinského 1718 a 2/ CASA RENEWAL, s.r.o., Námestovo, Orlova 861/11, IČO: 46 552 642, v konaní o zaplatenie 13 908,24 EUR s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu žalovaného 1/ na určenie vlastníctva, takto

rozhodol:

I/ Žalovaný 1/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 13 587,66 EUR s úrokom z omeškania 8,50 % ročne od 20.11.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II/ Vo zvyšku súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ z a m i e t a .

III/ Súd vzájomnú žalobu žalovaného 1/ z a m i e t a .

IV/ Žalovaný 1/ je p o v i n n ý nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania vo výške 92 %, vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku a žalovanému 2/ trovy konania v plnej výške, vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

V/ Žalovaný 1/ je p o v i n n ý nahradiť trovy konania štátu vo výške 92 %, vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 04. 10. 2012, zmenenou dňa 10. 01. 2013, po čiastočnom zastavení konania uznesením č.k. 7C/69/2012-187 zo dňa 9. 5. 2014 žalobcovia žiadali, aby súd žalovaného 1/ zaviazal, aby im zaplatil 13 908,24 EUR s úrokom z omeškania 9% ročne od 17. 4. 2012 do zaplatenia. Žalobu odôvodnili tým, že na základe kúpnych zmlúv nadobudli pozemok C KN parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1458 m, ktorý je evidovaný na LV č. 3330 pre obec a k.ú. W. (ďalej len „ pozemok „). Žalovaný 1/ užíva pozemok neoprávnene a to aj napriek tomu, že ho žalobcovia viac krát vyzývali na vypratanie tohto pozemku. Žalovaný 1/ tento pozemok užíval bez právneho dôvodu od 20. 9. 2010 do 16. 4. 2012, čím sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil. Na tomto pozemku sa nachádza A. Y. Š., H. T. E. T. a žalobcom je teda úplne znemožnené ich pozemok užívať. Pri bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v užívaní cudzieho pozemku bez právneho dôvodu je majetkovým vyjadrením získaného prospechu peňažná suma, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase za užívanie obdobného pozemku, spravidla vo forme nájmu; výška majetkového prospechu sa teda odvíja od výšky nájomného obvyklého v danom mieste a čase za užívanie obdobného pozemku. Žalobcovia si voči žalovanému 1/ uplatňujú bezdôvodné obohatenie vo

výške 24,66 EUR denne za obdobie od 21. 9. 2010, čo je deň po povolení vkladu vlastníctva v prospech žalobcov, do 16. 4. 2012, čo je deň, kedy bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného 2/.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný 1/. Uviedol, že s ňou nesúhlasí, pretože pozemok neužíva neoprávnene, ale má k nemu právo zodpovedajúce vecnému bremenu spočívajúcemu v povinnosti vlastníka nehnuteľnosti strpieť užívanie ako záhrady slúžiacej pre potreby materskej školy, ktorej zriaďovateľom bol žalovaný 1/, a to vydržaním podľa § 151 o Občianskeho zákonníka najneskôr ku dňu 2. 1. 2002. U žalovaného 1/ preto nemohlo dôjsť ku vzniku bezdôvodného obohatenia.

3. Vzájomným návrhom, doručeným súdu dňa 03. 05. 2013 žalovaný 1/ navrhol, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom pozemku C KN parcela č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 1458 m², ktorý je evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. W.. Tento návrh odôvodnil tým, že žalovaný 1/ je vlastníkom pozemku na základe kúpnej zmluvy. Doplnil, že dňa 4. 2. 1981 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi Československým štátom, zastúpeným Mestským národným výborom ako kupujúcim a C. W., C.. F., W.. XX. X. XXXX, K. S., C.. W., W.. X. XX. XXXX, R. W.Š., W.. XX. X. XXXX, Y. W., C.. U., W.. XX. X. XXXX E. E. V., C.. Š. ako predávajúcimi. Kúpna cena bola dohodnutá na 126 223,- Kčs a bola predávajúcim riadne vyplatená. Okresný národný výbor v Dolnom Kubíne túto zmluvu schválil dňa 23. 4. 1981, čím sa stala platnou. Účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí dňa 1. 1. 1992 došlo k prechodu majetku štátu do vlastníctva obcí. Nikto, ani žalobca ani pôvodní vlastníci nadobudnutie vlastníckeho práva na základe uvedenej kúpnej zmluvy nespochybnili vlastníctvo žalovaného 1/, resp. jeho právneho predchodcu za obdobie viac ako 30 rokov. Napriek tomu, že na základe uvedenej kúpnej zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva na žalovaného 1/, tento stav sa nepremietol do pozemkovoknižnej evidencie ani do evidencie katastra nehnuteľností, a to z dôvodu, že na kúpnej zmluve absentoval podpis E. V., C.. Š.. Toto ale nemá žiadny vplyv na platnosť kúpnej zmluve, pretože tá bola riadne schválená okresným národným výborom. Právny predchodca žalovaného 1/ nadobudol pozemok na základe kúpnej zmluvy z roku 1981, ale ak by sa súd nestotožnil s platnosťou tejto kúpnej zmluvy, resp. s prevodom spoluvlastníckeho podielu predávajúcej E. V., C.. Š., z dôvodu absencie jej podpisu na zmluve, tak žalovaný 1/ nadobudol vlastníctvo vydržaním, pretože pokiaľ by aj kúpna zmluva zo dňa 4. 2. 1981 bola neplatná z dôvodu absencie podpisu jednej z predávajúcich, vzhľadom na to, že u subjektu, ktorý na základe nej nadobudol vlastnícke právo (Československý štát, následne Slovenská republika a mesto Námestovo) nie je preukázané, že by ku dňu 1. 1. 1992 nedržal pozemok v dobrej viere, že mu skutočne vlastnícky patrí práve na podklade kúpnej zmluvy. Neplatnosť právneho úkonu o prevode vlastníctva nie je okolnosťou vylučujúcou nadobudnutie vlastníctva vydržaním, ak sú inak splnené zákonné predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/69/2012-275 zo dňa 6. 3. 2017 tak, že žalovaného 1/ zaviazal, aby žalobcom 1/ a 2/ zaplatil 13 587,66 EUR s úrokom z omeškania 8,50% ročne od 20. 11. 2012 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol, vzájomnú žalobu žalovaného 1/ zamietol a žalovaného 1/ zaviazal nahradiť žalobcom 1/ a 2/ a žalovanému 2/ náhradu trov konania v rozsahu 92% a tiež mu uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu. Na odvolanie žalovaného 1/ Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9Co/331/2017-331 zo dňa 25. 1. 2018 s výnimkou výroku, ktorým súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ vo zvyšku zamietol, tento rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie.

5. Po tom, čo sa vec vrátila na nové konanie, súd doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré na pojednávaní dňa 11. 4. 2018 predložil žalovaný 1/ a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť tak, ako v poradí prvom rozsudku.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 1982 právny úkon musí sa urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 1982 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči záujmom spoločnosti.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobcovia sa voči žalovanému 1/ domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 13 908,24 EUR, ktoré vzniklo tým, že žalovaný 1/ užíval pozemok bez právneho dôvodu v čase od 21. 9. 2010, kedy k pozemku nadobudli vlastníctvo kúpnu zmluvou, do 16. 4. 2012, kedy pozemok previedli do vlastníctva žalovaného 2/. Žalovaný 1/ sa proti žalobe bránil spočiatku tým, že pozemok neužíva bez právneho dôvodu, ale ho užíva ako oprávnený z vecného bremena, ktoré vzniklo podľa § 151o Občianskeho zákonníka najneskôr ku dňu 2. 1. 2002. Súd konštatuje, že žalovaný 1/ ani bližšie neobjasnil, akým spôsobom mal nadobudnúť vecné bremeno k pozemku, keďže v ust. § 151o Občianskeho zákonníka sú vymenované tituly nadobudnutia vecného bremena, aké zákon pripúšťa. Žalovaný 1/ neskôr svoju argumentáciu zmenil a tvrdil, že pozemok užíval ako vlastník, a to buď na základe kúpnej zmluvy zo dňa 4. 2. 1981 alebo ako oprávnený držiteľ, ktorý sa dňom 1. 1. 1992 stal vlastníkom pozemku titulom vydržania. Za titul oprávnenej držby pozemku žalovaný 1/ označil kúpnu zmluvu, uzatvorenú dňa 4. 2. 1981. Táto kúpna zmluva bola uzatvorená medzi Československým štátom, zastúpeným Mestským národným výborom ako kupujúcim a C. W., C.. F., W.. XX. X. XXXX, K. S., C.. W., W.. X. XX. XXXX, R. W., W.. XX. X. XXXX, Y. W.M., C.. U., W.. XX. X. XXXX E. E. V., C.. Š. ako predávajúcimi. Tvrdil, že po podpise tejto zmluvy jeho právny predchodca - Československý štát vstúpil do užívania pozemku ako dobromyseľný držiteľ. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 21. 9. 2010 nastali vecno-právne účinky kúpnej zmluvy, ktorou žalobcovia nadobudli pozemok od osôb, ktoré v čase uzatvorenia tejto zmluvy boli evidované v katastri nehnuteľností a že tento pozemok žalobcovia dňa 16. 4. 2012 previedli do vlastníctva žalovaného 2/, ktorý je evidovaný ako vlastník v katastri nehnuteľností aj v súčasnosti. Medzi stranami tiež nebolo sporné, že v rozhodnom období, za ktoré si žalobcovia uplatnili vydanie bezdôvodného obohatenia, pozemok užíval žalovaný 1/ (viď prednes jeho zástupcu v rámci tzv. záverečnej reči na pojednávaní dňa 11. 4. 2018). Medzi stranami ostalo sporné, či žalovaný 1/ mal k pozemku v rozhodnom období užívacie právo. Súd konštatuje, že žalovaný 1/ v rozhodnom období nemal k pozemku žiadne užívacie právo. Žalovaný 1/ pôvodne (v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe) tvrdil, že k pozemku má právo zodpovedajúce vecnému bremenu, no bližšie neobjasnil, ako malo dôjsť k jeho vzniku. Dňa 3. 5. 2013 žalovaný 1/ súdu doručil vzájomnú žalobu, v ktorej žiada určiť, že je výlučným vlastníkom pozemku a to buď na základe kúpnej zmluvy alebo titulom vydržania. Súd konštatuje, že obrana žalovaného 1/

proti žalobe a poťažne aj jeho vzájomná žaloba, sú nedôvodné. Pokiaľ žalovaný 1/ tvrdil, že nadobudol vlastnícke právo k pozemku kúpnu zmluvou, ktorú uzatvoril dňa 4. 2. 1981 jeho právny predchodca Československý štát v postavení kupujúceho s predávajúcimi C. W., C.. F., W.. XX. X. XXXX, K. S., C.. W., W.. X. XX. XXXX, R. W., W.. XX. X. XXXX, Y. W., C.. U.W., W.. XX. X. XXXX E. E. V., C.. Š., táto kúpna zmluva je neplatným právnym úkonom, pretože vykazuje nedostatok určitosti a zrozumiteľnosti. Podľa čl. I. tejto zmluvy je predmetom prevodu rodinný dom čp. XXX, hospodárske budovy, studňa, silážna jama, oplotenie, vonkajšie úpravy, trvalé porasty a pozemky v intraviláne doteraz zapísané v PKN protokole č. XXX parc. č. XXX, XXX, XXX, v prot. Č. XXX parc. č. XXX E. XXX, v prot. č. XXX parc. č. XXX, v prot. č. XXX parc. č. XXX vo výmere 1422 m², ktorých stav podľa udania Strediska geodézie v Dolnom Kubíne je neidentický. Dňa 6. 5. 1981 bola uzatvorená kúpna zmluva s E. V., C.. Š. ako predávajúcou a Československým štátom ako kupujúcim. Keďže predmetom prevodu podľa oboch kúpnych zmlúv sú pozemkovoknižné parcely v neidentickom stave, takto dohodnutý predmet prevodu nemožno považovať za určitý a teda spôsobilý predmet prevodu.. Žalobcovia 1/ a 2/ aj správne poukázali na to, že zo zmluvy nie je zrejmé, čo ktorý z predávajúcich prevádza na kupujúceho. Ďalší dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy spočíva v tom, že účastníkmi zmluvy neboli všetci spoluvlastníci prevádzaných nehnuteľností. Konkrétne ňou nebola R. R. C.. V., W.. X. XX. XXXX, naposledy bytom W., L. XXX/X, A. H. XX. X. XXXX, ako to vyplýva z rozhodnutia o dedičstve, vydaného Štátnym notárstvom v Dolnom Kubíne dňa 30. 10. 1990 pod sp.zn. D 960/90. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že ku dňu svojej smrti bola R. R. okrem iného vlastníčkou pozemku , evidovaného v pozemkovoknižnej zápisnici č. XXX pre k.ú. W. ako PK parcela č. XXX, ktorá bola predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy. Súd z vykonaného dokazovania uzavrel, že kúpna zmluva, ktorou mal právny predchodca žalovaného 1/ Československý štát nadobudnúť vlastníctvo k dotknutému pozemku, je neplatná. Pokiaľ žalovaný 1/ tvrdil, že ak by aj nenadobudol vlastníctvo k pozemku kúpnu zmluvou, tak vlastníctvo k pozemku získal vydržaním, súd nepovažuje za preukázané ani toto jeho tvrdenie. Zákonnými predpokladmi nadobudnutia vlastníctva k veci vydržaním je oprávnená držba po dobu minimálne 10 rokov. Oprávnený držiteľ veci je taký, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že je jej vlastníkom. Ako uviedol krajský súd v zrušujúcom uznesení č.k. 9Co/331/2017 - 331 zo dňa 25. 1. 2018, dobromyseľnosť ako vnútorný psychický stav nemožno priamo dokázať, možno o nej usudzovať iba z okolností, do ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Základným rozlišujúcim kritériom je , či držiteľ veci alebo vykonávateľ práva pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti daného prípadu rozumne od neho požadovať, mohol alebo nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec, ktorú fakticky ovláda, patria. Pri držbe platí vyvrátiteľná domnienka, že je oprávnená. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že hoci žalovaný 1/ od roku 1981 skutočne pozemok užíval, minimálne do obdobia, za ktoré si žalobcovia uplatňujú právo na bezdôvodné obohatenie, bol však len detentorom, nie oprávneným držiteľom. Súd súhlasí s názorom krajského súdu, vyjadreným v zrušujúcom uznesení č.k. 9Co/331/2017 - 331 zo dňa 25. 1. 2018, že je vecou sporovej strany, akú zvolí obranu voči tvrdeniam protistrany a že môže spôsob svojej obrany aj zmeniť, no v kontexte tvrdenia žalovaného 1/, že bol oprávneným držiteľom pozemku a vlastnícke právo nadobudol vydržaním, nadobúda zmena jeho stanoviska voči žalobe iný rozmer. Z jeho vyjadrení aj v tomto konaní, kde pôvodne tvrdil, že k pozemku má právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktoré spočíva v povinnosti žalobcov 1/ a 2/ strpieť užívanie žalovaným 1/, neskôr stanovisko zmenil a tvrdil, že vlastníctvo nadobudol buď kúpou alebo vydržaním, je zrejmé, že žalovaný 1/ nebol minimálne v čase, keď podal prvé písomné vyjadrenie k žalobe, dobromyseľný v tom, že je vlastníkom pozemku. Ako už bolo uvedené, dobromyseľnosť je psychický stav, vnútorné presvedčenie držiteľa, o ktorom možno usudzovať len z okolností, z konania domnelého vlastníka. Žalovaný 1/ napriek tomu, že podľa vlastného vyjadrenia už od začiatku tohto konania disponoval kúpnu zmluvou, o ktorej tvrdí, že na jej základe sa stal vlastníkom pozemku, netvrdil hneď od začiatku, že je vlastníkom pozemku; neskoršia zmena jeho postoja, ktorú nijako bližšie neobjasnil v tom smere, na základe čoho sa zmenilo jeho presvedčenie, že je oprávnený z vecného bremena, na presvedčenie, že je vlastníkom, vyznieva účelovo. Žalovaný 1/ nespochybnil tvrdenie žalobcov 1/ a 2/ o tom, že v rámci delimitácie majetku zo štátu na obce po nadobudnutí účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí tento pozemok nebol uvedený v delimitačnom protokole a žalovaný 1/ ani nežiadal, aby tam bol doplnený. To , že tento pozemok nie je evidovaný ani samotným žalovaným 1/ ako jeho majetok, vyplýva aj zo súvahy, ktorú žalovaný 1/ predložil ako listinný dôkaz na pojednávaní dňa 11. 4. 2018, kde figuruje v evidencii jeho majetku len stavba, nie aj pozemok. Žalovaný 1/ tiež nerozporoval ani tvrdenie žalobcov 1/ a 2/, že si musel byť vedomý skutočnosti, že nie je vlastníkom pozemku, ktorý bol ním využívaný ako časť areálu materskej školy, keď v územnom pláne mesta Námestovo tento pozemok nebol zahrnutý do areálu Y. Š.; A.amestnanec žalovaného 1/ K.. U. W.K. - T. Y. Ú. W. v tejto súvislosti vyslovil len svoje subjektívne tvrdenie, že územný plán je v podstate nezáväzný dokument, ktorý nemusí odrážať

realitu. Žalovaný 1/ nepreukázal svoje tvrdenie, že v čase, keď bola uzatvorená kúpna zmluva, jeho právny predchodca vychádzal zo zápisu v evidencii nehnuteľností a uzatvoril kúpnu zmluvu so všetkými evidovanými vlastníckmi. Okrem toho, že žalovaný 1/ nepredložil žiadny dôkaz o tom, že jeho právny predchodca skutočne tak postupoval, súd poukazuje aj na skutočnosť, že v čase, keď právny predchodca žalovaného 1/ vstúpil do užívania pozemku, sa nerealizovali zápisy v pozemkovej knihe, nejestvoval ešte ani kataster nehnuteľností (ten vznikol až v roku 1992), ale existovala len evidencia nehnuteľností, ktorá však evidovala len užívacie, nie vlastnícke vzťahy. Právnym predchodcom žalovaného 1/ bol štát, ktorý disponoval odborným aparátom, ktorý vyhotovil aj kúpnu zmluvu a následne dodatok k nej, zabezpečil aj schválenie okresným národným výborom a tento odborný personál mal určite vedomosť aj o tom, že na evidenčnom liste k nehnuteľnostiam sú evidovaní len užívatelia pozemkov. V konaní bol vypočutý T. Y. W. K.. R. V., ktorý v rámci svojej výpovede uviedol, že je primátorom od roku 2005 a kúpnu zmluvu medzi Československým štátom a vlastníckmi pozemku, videl prvý krát pred dvoma mesiacmi (výsluch sa uskutočnil na pojednávaní dňa 8. 7. 2013). Je potom otázne, ako mohol byť žalovaný 1/ dobromyseľný už od roku 1981 v tom, že pozemok drží oprávnene, keď primátor, ktorý svoju funkciu v čase svojho výsluchu vykonával už 8 rokov, kúpnu zmluvu, ktorá podľa tvrdenia žalovaného 1/ je titulom jeho oprávnenej držby, prvý krát videl len krátko pred týmto výsluchom. Z výsluchu svedka T. S., ktorý je jedným z prevodcov, ktorí predali pozemok žalobcom 1/ a 2/ vyplynulo, že v roku 2001, kým žila jeho matka K. S., táto ho žiadala, aby so žalovaným 1/ dohodol, aby im za dotknutý pozemok, ktorý bol využívaný ako A. T. Y. Š. štátom a po vzniku obcí mestom W., mesto pridelo náhradný pozemok. Uviedol aj, že matka mu vtedy dala daňový výmer, ktorým im žalovaný 1/ vymeral za pozemok daň z nehnuteľností. Podľa svedka T. S. to bol vtedy u žalovaného 1/ riešiť, lebo jeho matka sa rozhorčila nad tým, že majú platiť daň za pozemok, ktorý užíva mesto napriek tomu, že nie je vlastníkom a odvtedy žalovaný 1/ už daňový výmer neposielal. Z tohto je zrejmé, že žalovaný 1/ už v roku 2001, kedy matke L. T. S. vystavil daňový výmer, neevidoval pozemok ako svoje vlastníctvo, ale ako vlastníctvo osôb, ktoré ho mali predať jeho právnenmu predchodcovi. Tento svedok tiež potvrdil, že už od roku 2000 si v rámci konania ROEP (register obnovenej evidencie pozemkov) uplatňoval vlastnícke právo k pozemku a žalovaný 1/, ktorý bol zastúpený v komisii zriadenej na účely tohto konania, nevyjadril voči jeho žiadosti nikdy žiadne výhrady. Celkom jednoznačne sa nedostatok presvedčenia žalovaného 1/ o tom, že je vlastníkom pozemku, prejavilo v tom, že žalovaný 1/ sa najskôr pokúšal pozemok odkúpiť od T. S. a neskôr, keď tento spolu s ostatnými spoluvlastníkmi pozemok predal žalobcom 1/ a 2/, aj od nich. Podľa svedka T. S. bol so žalovaným 1/ v rokovaní ohľadne predaja pozemku od roku 2009 a z listinných dôkazov, predložených žalobcami vyplýva, že žalovaný 1/ ich oslovil so žiadosťou o kúpu pozemku v roku 2010. Pokiaľ by žalovaný 1/ bol presvedčený o tom, že je vlastníkom pozemku, nemal v rokoch 2009 a 2010 ani najmenší rozumný dôvod na to, aby T. S. a neskôr žalobcov žiadal, aby mu pozemok predali. Toto jeho správanie nepochybne svedčí o nedostatku jeho presvedčenia o vlastníctve pozemku a preto súd konštatuje, že žalobcovia 1/ a 2/ vyvrátili, že právny predchodca žalovaného 1/ a neskôr žalovaný 1/ boli oprávneným užívateľom pozemku.

Len na okraj súd uvádza, že pokiaľ krajský súd vytykal v poradí prvému rozsudku, že kúpna zmluva, ktorou nehnuteľnosti nadobúdala štát, bola v čase, kedy bola uzatvorená, vyňatá z povinnosti schválenia štátnym notárstvom, súd sa s touto námietkou stotožňuje. Zdôrazňuje, že dôvodom, pre ktorý považuje tvrdenia žalovaného 1/ za nedôvodné, je nedostatok jeho dobromyseľnosti pri užívaní pozemku, ktorý bol v konaní preukázaný viacerými dôkazmi.

Z týchto dôvodov súd nielen vyhovel žalobe žalobcov 1/ a 2/ o vydanie bezdôvodného obohatenia, ale aj zamietol vzájomnú žalobu žalovaného 1/, ktorý ňou žiadal o určenie , že je výlučným vlastníkom dotknutého pozemku, avšak nepreukázal k nemu žiadny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva.

7. Čo sa týka výšky bezdôvodného obohatenia, súd zotrval na svojom rozhodnutí, obsiahnutom v poradí prvom rozsudku, keďže od zrušenia rozsudku krajským súdom neboli v konaní žiadnou zo strán produkované v tomto smere také tvrdenia alebo dôkazy, kvôli ktorým by sa mal súd odkloniť od pôvodného rozhodnutia. Súd preto opäť konštatuje, že sa stotožnil s tvrdením žalobcov, že v prípade bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v užívaní pozemku bez právneho dôvodu, možno toto bezdôvodné obohatenie vyčísliť ako nájomné, ktoré bolo v rozhodnom čase obvyklé za obdobný pozemok. Žalobcovia si za účelom zistenia tohto obvyklého nájomného dali vyhotoviť znalcovi K.. X. H. znalecký posudok, na základe ktorého vypočítali nimi uplatnenú sumu. Súd preto žalovaného 1/ zaviazal vydať žalobcom 1/ a 2/ bezdôvodné obohatenie vo výške, pripadajúcej na čas od 4. 10. 2010 do 16. 4. 2012, čo predstavuje 13587,66 EUR. Súčasne žalovaného 1/ zaviazal, aby žalobcom spolu s

istinou zaplatil aj úrok z omeškania, počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby, pretože žalobcovia nepreukázali, že by žalovaného 1/ vyzvali na vydanie bezdôvodného obohatenia skôr, než doručení žaloby. Vo zvyšnej časti, teda v časti, v ktorej si žalobcovia uplatnili bezdôvodné obohatenie za 13 dní užívania pozemku, ktoré uplatnili po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty a v časti, v ktorej si uplatnili úrok z omeškania za obdobie pred doručení žaloby žalovanému 1/, súd žalobu zamietol.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď náhradu trov konania priznal žalobcom, ktorí mali v konaní čiastočný úspech. Žalovaný 2/ mal v konaní úplný úspech, súd preto žalovaného 1/ zaviazal, aby mu nahradil trovy konania v rozsahu 100%. Súčasne žalovaného 1/, ktorý mal v konaní prevažne neúspech, zaviazal, aby štátu nahradil trovy konania vo výške, ktorá zodpovedá čistému úspechu žalobcov v spore. Trovy konania spočívajú v znalečnom za znalecký posudok Ing. Jána Šimuna.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline..

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.

V Námestove, 11. apríla 2018

JUDr. Miriam Srogončíková
sudkyňa